

(Amts- eller Provinds-) Raad. Jeg veed ikke, om denne Lov kan kaldes en ny Communallov; dersom det skulde være Tilfældet, som jeg har hørt nogle mene, da maatte det jo altsaa kunne sies, at der ved Lov kunde bestemmes, at Landssthingsvalgene kunne blive udvæbte af disse Raad. Det er netop Noget, jeg har havt en Tænke om, og som kunde være et vigtigt Dilemma fra en vis politisk Side, som at faae en Lov som denne frem, og den i den anden Under den Stemning, som nu er i de forskjellige Classer i Befolkningen, og som det ikke kan nytte, at nogle velvillige og fredelige Medlemmer i Thinget — jeg antager, det kommer af deres egen ædle og fredelige Tænkemaade — ville benægte at være tilstede, en Stemning, som vi gennem flere Aaringer have seet bevise paa ved de Ytringer, der ere fremkomne fra forskjellige Sider af Befolkningen — under en saadan Stemning, siger jeg, er det ikke raadeligt at ville gjøre et Skridt henimod at lade disse Amtsråd komme til at vælge Landssthingsmænd. Naar den ærede Rigsdagsmand bag ved mig spørger, om vi kunne faae Landssthingsmændene værre, end vi for Diebliffet have dem, da tør jeg ikke udtale mig derom.

Formanden: Jeg har ikke hørt en saadan Ytring, men var den bleven fremført, maatte jeg anfse den for meget utilbørlig.

Winther: Ja, jeg sagde, at jeg ikke turde htre det Allermindste om dem, men det blev sagt saa høit, at jeg ikke kunde undgaae . . .

Formanden: Det er ikke blevet sagt af et Medlem, som havde Ordet, og jeg har, som sagt, ikke hørt det fremført.

Winther: Ja, jeg skal heller ikke indlade mig derpaa. Forresten har man tidligere hentydet til, at denne Lovs Resultater, naar den kom istand, kunde blive saadanne, at Befolkningen vilde være ilde ved dem, selv om det Samme kunde sies med Hensyn til andre Love, som ere tilstede angaaende visse Dele af Repræsentationens Valg. Der er af en æret Rigsdagsmand blevet sagt, at

naar man ikke vilde gaae ind paa denne Lov, vilde man derved, at man havde Mistillid til eller underkjendte Rigtigheden af den Grundvold, hvorpaa vor politiske Forfatning hviler. Dette kan jeg imidlertid ikke anerkjende. Der som der i denne Lov var en Valglov lig den, som gives for Rigsdagsvalgene, saa vil jeg indrømme, at naar man ikke turde gaae ind derpaa, fordi man ansaa den i og for sig som urigtig, da underkjendte man tillige den Grundvold, hvorpaa vor Forfatning hviler; men man underkjender virkelig ikke dette Grundlag ved at opponere mod disse høit middehbare Valg, som desuden gaae ud paa noget heelt Andet end Valgene til Rigsdagen. Hvorfor jeg altsaa er mod denne Lov, er væsentlig af politiske Grunde. For det Første fordi jeg ikke vil, at man i det nærværende Diebliff skal gjøre et Skridt henimod at opfylde Grundlovens § 44; og for det Andet fordi man efter min Mening undergraver vor nuværende politiske Forfatning ved paany at give Tilfættninger til en Valglov, der er saa høit forskjellig fra den, hvorpaa vor nuværende politiske Forfatning grunder sig. Der blev af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) ytret, at det forekom ham ubetideligt nu at gaae ind paa denne Lov, og deri kan jeg være ganske enig med ham, idet jeg troer, at at ikke nogen af de Paagjældende længes efter at faae den. Man hører tværtimod mange Klager og Engstelser fra forskjellige Kjøbstæder med Hensyn til denne Lovs Udcome, og selv her i Thinget have vi jo ogsaa hørt forskjellige, der have ytret, saa at sige i Kjøbstædernes Navn, at det vilde være ubetideligt, om den kom ud nu. Naar der saaledes ikke hos de Paagjældende selv er nogen Længsel efter at faae en Lov af denne Bestaffenhed, og der iøvrigt kan være Betænklichkeiten ved den i andre Retninger, forekommer det mig, at man skal lade den hvile og ikke nu føre den frem. Der er fra andre Sider ytret Noget, som forekommer mig at ville være rigtigere, idet man har sagt, om det ikke vilde være bedre at indskrænke Loven til de største Kjøbstæder; men jeg mener dog, at man uden Fare kunde indskrænke den til alle Kjøbstæder, saa at man i disse kunde have en første og en anden Auto-